

”مینی بچی - یہ تمہارا بہت اُملیہ جنم ہے، اسی جنم میں تمہیں منہ

سین دیوتا بننے کی لیٹی پاؤں بننے کا پرہارٹ کرنا ہے“

پرشن :- ایشوریہ سنتان کھلانی والی بچوں کی مکہ ڈارٹا کیا ہونگی؟

اُتر :- وہ آپس پر بہت بہت کبر کند ہو کر رہیں گی۔ کچی لوٹ پاٹی نہیں ہونگی۔ جو دیہہ ایمانی منہ ہے وہ اُلٹا سُلٹا بولتی، لڑتی جھگڑتی رہیں گی۔ تیر بچوں میں وہ عادت نہیں ہو سکتی۔ یہاں تمہیں دُٹوی گٹ ڈارٹ کرنی ہے، کرماتیت اوستا کو پانا ہے۔

اوم شانتی ۔ پھلی پھلی باپ بچوں کو کھتی ہے دیہی ایمانی پو۔ اپنی کو آتما سمجھو۔ گیتا آد میں پل کیا پی ہے پرنتو وہ سپی ہے پگتی مارگ کی شاستر۔ باپ کھتی ہے مٹن گیان کا ساگر ہون۔ تیر بچوں کو گیان سُناتا ہوں۔ کوئسا گیان سُناتی ہے؟ سرشتی کی آد مذہب اُنت کا نالیچ سُناتی ہے۔ یہ ہے پڑھائی۔ ہستری جاگرافی ہے نان۔ پگتی مارگ میں کوئی ہستری جاگرافی نہیں پڑھتی۔ نام پی نہیں لینگی۔ سادو سنت آد بٹ شاستر پڑھتی ہے۔ یہ باپ تو کوئی شاستر نہیں پڑھ کر سُناتی۔ تمکو اس پڑھائی سین منہ سین دیوتا بناتی ہے۔ تیر آتی ہیں ہو منہ سین دیوتا بنی۔ ہے وہ پی منہ، یہ پی منہ۔ پرنتو یہ باپ کو بٹاتی ہے کہ ہی پنت پاؤں آتو۔ یہ تو جانتی ہو دیوتائیں پاؤں ہے۔ باقی تو سپی اُپوٹر منہ ہے، وہ دیوتائوں کو من کر تی ہے۔ اُنکو پاؤں، اپنی کو پنت سمجھتی ہے۔ پرنتو دیوتائیں پاؤں کُسی بنی، کس بن بنایا، یہ کوئی منہ ماتر نہیں جانتی۔ تو باپ سمجھاتی ہے اپنی کو آتما سمجھ باپ کو یاد کرنا، اُس پر ہین محنت ہے۔ دیہہ ایمان نہیں ہونا چاہیٹی۔ آتما اُوناشی ہے، سنسکار پی آتما میں رہتی ہے۔ آتما ہین اُچی وا بُری سنسکار لی جاتی ہے۔ اس لیٹی باپ کھتی ہے دیہی ایمانی بنو۔ اپنی آتما کو پی کوئی جانتی نہیں ہے۔ جب راوٹ راجیہ شروع ہوتا ہے تو اُنڈیارا مارگ شروع ہوتا ہے۔ دیہہ ایمانی بن جاتی ہے۔

آب مسلمان لوگ کھتی ہے، آلاہ ہو معنیٰ وہ آلاہ ہے۔ یہاں قر سیر کو آلاہ (پجوان) کھ دیتی ہے۔ تو تو باپ بٹ سمجھاتی ہے کہ یہ بڑی سین بڑی پوٹ ہے۔ تیر یہاں کسکی پاس آئی ہو؟ اُنکی پاس نہیں۔ مٹن نین اُس پر ویش کیٹا ہے۔ اُنکی بہت جنمون کی اُنت کا یہ پنت جنم ہے۔ بہت جنم کوئسی؟ وہ پی بتایا، آڈا کلپ ہے پوٹر جنم، آڈا کلپ ہے پنت جنم۔ تو یہ پی پنت ہو گیا۔ برہما اپنی کو دیوتا وا ایشور نہیں کھتا۔ منہ سمجھتی ہے پر جاپتا برہما دیوتا تا تب کھتی ہے برہما دیوتا یہ نمہ۔ باپ سمجھاتی ہے برہما جو پنت تا، بہت جنمون کی اُنت میں وہ قر پاؤں بن دیوتا بنتی ہے۔ تیر ہو B.K. تیر پی برہمٹ، یہ پی برہما پی برہمٹ۔ اُنکو دیوتا کوئن کھتا ہے؟ برہما کو برہمٹ کھا جاتا ہے، نہ کہ دیوتا۔ یہ جب پوٹر بنتی ہے تو پی برہما کو دیوتا نہیں کھینگی۔ جب تک وشنو (لکشمی نارائٹ) نہ بنی تب تک دیوتا نہیں کھینگی۔ تیر برہمٹ برہمٹیان ہو۔ تمکو پھلی پھلی شوڈر سین برہمٹ، برہمٹ سین دیوتا بناتا ہوں۔ یہ تمہارا اُملیہ ہیری جٹسا جنم کھا جاتا ہے۔ پل کرم یوگ تو ہوتا ہین ہے۔ تو آب باپ کھتی ہے اپنی کو آتما سمجھ مجھ باپ کو یاد کرتی رہو۔ یہ پرٹکٹس ہونگی تب ہین وکرم وناش ہونگی۔ دیہہ ڈاری سمجھا تو وکرم ہونگی۔ آتما برہمٹ نہیں ہے،

شرير ساٿ هئ تب هين برهمڻ ڦر ديوتا... شوڏر آد بنتي هئ. تو آب باپ ڪو ياد ڪرني ڪي محنت هئ. سهج يوگ پي هئ. باپ ڪهتي هئ سهج تي سهج پي هئ. ڪوئي ڪوئي ڪو ڦر ڊفيڪلٽ پي بهت پاستا هئ. گهري گهري ديهه ايمان ۾ آڪر باپ ڪو پوئل جاتي هئ. ٽائيم لڳتا هئ نان ديهي ايماني بنني ۾. اٽسي هو نهين سڪتا ڪ ابي تر اڪر رس هو جائو اوڙ باپ ڪي ياد آستائي نهر جائي. نهين. ڪرماتيت اوستا ڪو پاء ليوي ڦر تو شرير پي نه ره سڪي. پوتر آتما هلڪي هو اڪدم شرير ڪو چور دي. پوتر آتما ڪي ساٿ اپوتر شرير ره نه سڪي. اٽسا نهين ڪ يه دادا ڪوئي پار پهونچ ڳيا هئ. يه پي ڪهتي هئ، ياد ڪي بڙي محنت هئ. ديهه ايمان ۾ آني سين الٽا سُلٽا بولنا، لڙنا جهڙنا آد چلتا هئ. هر سڀ آتمائين پاڻي پاڻي هئ ڦر هر آتما ڪو ڪچ نهين هونگا. ديهه ايمان سين هين رولا هونگا هئ. آب تر بچون ڪو ديهي ايماني بننا هئ. جئسي ديوتائين ڪير ڪنڊ هئ اٽسي تمهين پي آپسر بهت ڪير ڪنڊ هو ڪر رهنا چاهيئي. تمهين ڪي پي لوڻ پاڻي نهين هونا هئ. جو ديهه ايماني منش هئ وه الٽا سُلٽا بولتي، لڙتي جهڙتي هئ. تر بچون ۾ وه عادت نهين هو سڪتي. يهان تو تمڪو ديوتا بنني ڪي ليئي دئوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. ڪرماتيت اوستا ڪو پانا هئ. جانتِي هو يه شرير، يه دنيا پُراڻي تموپرڌان هئ. پُراڻي چيز سين، پُراڻي سنڀنڌ سين نفرت ڪرني پرتي هئ. ديهه ايمان ڪي باتون ڪو چور اپني ڪو آتما سمجهه باپ ڪو ياد ڪرنا هئ تو پاپ وناش هونگي. بهت بچي ياد ۾ فيل هوتي هئ. ڳيان سمجهاني ۾ بڙي تيڪي جاتي هئ پرنٽو ياد ڪي محنت بهت بڙي هئ. بڙا امتحان هئ. آڏا ڪلپ ڪي پُراڻي پڳت هين سمجهه سڪتي هئ. پڳتي ۾ جو پيچي آئي هئ وه اتنا سمجهه نهين سڪينگي.

باپ اس شرير ۾ آڪر ڪهتي هئ مئن هر پانچ هزار ورش باد آتا هون. ميرا ڊراما ۾ پارٿ هئ اوڙ مئن ايڪ هين وار آتا هون. يه وهي سنگر يگ هئ. لڙائي پي سامني ڪري هئ. يه ڊراما هئ هين پانچ هزار ورش ڪا. ڪلهيگ ڪي آيو آبي 40 هزار ورش اوڙ هو تو پتا نهين ڪيا هو جائي. وه تو ڪهتي پل پڳوان پي آ جائي تو پي هر شاستر ڪي راه نهين چورينگي. يه پي پتا نهين هئ ڪ 40 هزار ورش باد ڪوئسا پڳوان آئينگا. ڪوئي سمجهتي ڪرشن پڳوان آئينگا. ٿورا هين آگي چل ورش آڏا ۾ تمهارا نام بالا هونگا. پرنٽو وه اوستا هوني چاهيئي. آپسر پريهر هونا چاهيئي. تر ايشوريه سنتان هو نان. تر خدائي خدمتگار گائي هوئي هو. ڪهتي هو هر بابا ڪي مددگار هئ پنت پارٿ ڪو پاون بناني. بابا ڪلپ ڪلپ هر آتر ايماني بن آپڪي شريمت پر يوگ بل سين اپني وڪرم وناش ڪرتي هئ. يوگ بل هئ سائيلنس بل. سائيلنس بل اوڙ سائنس بل ۾ رات دن ڪا فرق هئ. آگي چل ڪر تمڪو بهت ساڪياتڪار هوتي رهينگي. شروع ۾ ڪتني بچون نين ساڪياتڪار ڪيئي، پارٿ بجائي. آج وه هئ نهين. مايا ڪا گئي. يوگ ۾ نه رهنِي سين مايا ڪا جاتي هئ. جب ڪ بچي جانتِي هئ پڳوان همڪو پڙهاتي هئ تو ڦر قاعدي سر پڙهنا چاهيئي. نهين تو بهت بهت ڪم پڌ پائينگي. سزائين پي بهت ڪائينگي. گاتي پي هئ نان، جنم جنمانتر ڪا پاپي هون. وهان (سنيگ ۾) تو راوڻ ڪا راجيه هين نهين تو وڪار ڪا نام پي ڪئسي هو سڪتا هئ. وه هئ هين سمپورڻ نروڪاري راجيه. وه رام راجيه، يه هئ راوڻ راجيه. اس سميه سڀ تموپرڌان هئ. هرايڪ بچي ڪو اپني استتي ڪي جاچ ڪرني چاهيئي ڪ هر باپ ڪي ياد ۾ ڪتتا سميه ره سڪتي

هٿ؟ دٿوي گڻ ڪهان تڪ ڌارڻ ڪيئي هٿ؟ مکيه بات، آندر ديڪنا هٿ هماري ۾ ڪوئي آوڻ تو
 نهين هٿ؟ همارا کان پان ڪٿا هٿ؟ ساري دن ۾ ڪوئي فالتو بات وا جوڻ تو نهين بولتي؟ شرير
 نرواه آرٽ پي جوڻ آدي بولنا پرتا هٿ نان. ڦر منش ڌرمائو نڪالتي هٿ تو پاپ هلڪا هو جائي. اڇا
 ڪرم ڪرتي هٿ تو اُنڪي حساب سين تو پئسي ملتي هٿ. ڪوئي نين هاسپيٽل بنوايا تو اڳلي
 جنم ۾ اڇي هيلٿ ملينگي. ڪاليج بنوايا تو اڇا پڙهينگي. پرنٽو پاپ ڪا پراشچت ڪيئا هٿ؟
 اُسڪي ليئي گنگا اِشنان ڪرني جاتي هٿ. باقي جوڌن دان ڪرتي هٿ تو اُسڪا دوسري جنم ۾ مل
 جاتا هٿ. اسپر پاپ ڪتني ڪي بات نهين رهتي. وه هوتي هٿ ڌن ڪي لين دين، ايشور آرٽ
 ديئا، ايشور نين اَلپڪال ڪي ليئي دي ديئا. يهان تو تمڪو پاون بننا هٿ سواءِ باپ ڪي ياد ڪي
 اؤر ڪوئي اُپايه نهين. پاون ڦر پتت دنيا ۾ ٿوريئي رهينگي. وه ايشور آرٽ ڪرتي هٿ ان
 ڊٽريڪٽ. آبي تو ايشور ڪهتي هٿ، مٿن سنمڪ آيا هون پاون بناني. مٿن تو داتا هون، مڃهي تهر
 ديتي هو تو مٿن رٿرن ۾ ديتا هون. مٿن ٿوريئي اپني پاس رکونگا. تهر بچون ڪي ليئي هين مڪان
 آد بنائي هٿ. سنپاسي لوگ تو اپني ليئي بڙي بڙي محل آد بناتي هٿ. يهان شو بابا اپني ليئي
 تو ڪڇ نهين بناتي. ڪهتي هٿ اِسڪا رٿرن تمڪو 21 جنمون ڪي ليئي نئين دنيا ۾ ملينگا
 ڪيونڪ تهر سنمڪ لين دين ڪرتي هو. پئسا جو ديتي هو وه تمهاري هين ڪام لڳتا هٿ. پڳتي
 مارگ ۾ پي داتا هون تو آبي پي داتا هون. وه هٿ ان ڊٽريڪٽ، يه هٿ ڊٽريڪٽ. بابا تو ڪه
 ديتي هٿ جو ڪڇ هٿ اُن سين جاکر سينٽر ڪولو. اؤرون ڪا ڪلياڻ ڪرو. مٿن پي تو سينٽر ڪولتا
 هون نان. بچون ڪا ديئا هوئا بچون ڪو هين مدد ڪرتا هون. مٿن ٿوريئي اپني سات پئسا لي آتا
 هون. مٿن تو آڪر انڀر پرويش ڪرتا هون، انڪي دواران ڪرتويه ڪراتا هون. مڃهي تو سورب ۾
 آنا نهين هٿ. يه سڀ ڪڇ تمهاري ليئي هٿ، مٿن تو آيوڳتا هون. ڪڇ پي نهين ليتا هون. اٿسي
 پي نهين ڪهتا هون ڪ پانو پرو. هر تو تهر بچون ڪا موسٽ اوبيدنت سرونت هون. يه پي تهر
 جانتني هو وهي تمهارا مات پتا.... سڀ ڪڇ هٿ. سو پي نراڪار هٿ. تهر ڪوئي گرو ڪو ڪب تميو
 مات پتا نهين ڪهينگي. گرو ڪو گرو، ٿيچر ڪو ٿيچر ڪهينگي. انڪو مات پتا ڪهتي هو. باپ
 ڪهتي هٿ مٿن ڪلپ ڪلپ ايڪ هين وار آتا هون. تهر هين 12 ماس باد جينتي مناتي هو. پرنٽو
 شو بابا ڪب آيا، ڪيا ڪيئا، يه ڪسڪو پي پتا نهين هٿ. برهما وشنو شنڪر ڪي پي آڪيوپيشن
 ڪا پتا نهين ڪيونڪ اوڀر ۾ شو ڪا چتر اڙا ديئا هٿ. نهين تو شو بابا ڪرڻ ڪراونهار هٿ. برهما
 دواران ڪراتي هٿ. يه پي تهر بچي جانتني هو، ڪٿسي آڪر پرويش ڪر اؤر ڪرڪي ڊڪاتي هٿ.
 گويا خد ڪهتي هٿ تهر پي اٿسي ڪرو. ايڪ تو اڇي ريت پڙهو. باپ ڪو ياد ڪرو، دٿوي گڻ ڌارڻ
 ڪرو. جٿسي انڪي آتما ڪهتي هٿ. يه پي ڪهتي هٿ مٿن بابا ڪو ياد ڪرتا هون. بابا جٿسي
 سات ۾ هٿ. تمهاري ٻڌي ۾ هٿ هر نئين دنيا ڪي مالڪ بنني والي هٿ. تو چال چلن، کان پان آد
 سڀ بدلنا هٿ. وڪارون ڪو چورنا هٿ. سُڌرنا تو هٿ. جٿسي جٿسي سُڌرينگي ڦر شرير چورينگي تو
 اونچ ڪُل ۾ جنم لينگي. نمبروار ڪُل ڪي پي هوتي هٿ. يهان پي بهت اڇي اڇي ڪُل هوتي هٿ.
 4-5 پائي سڀ آپس ۾ اڪني رهتي هٿ، ڪوئي جهڙا آد نهين هوتا هٿ. آبي تهر بچي جانتني هو
 هر اَمر لوڪ ۾ جاتي هٿ، جهان ڪال نهين کاتا. ڊر ڪي ڪوئي بات نهين. يهان تو دن پرت دن ڊر
 ٻڌتا جائينگا. ٻاهر نڪل نهين سڪينگي. يه پي جانتني هٿ يه پڙهائي ڪوئون ۾ ڪوئي هين

پڙهينگي. ڪوئي تو اچي ريت سمجھتي هئ، لکتي پي هئ بهت اچا هئ. ائسي بچي پي آئينگي ضرور. راڄڌاني استاڻن هوني هئ نان. باقي ٿورا ٿاڻيم بچاهئ.

باپ اُن پرشارتي بچون ڪي بهت بهت مهما ڪرتي هئ جو ياد ڪي ياترا ۾ تيڪي دؤڙي لڳائي والي هئ. مکيه هئ ياد ڪي بات. اس سين پڙاڻي حساب ڪتاب چڪتو هوتي هئ. ڪوئي ڪوئي بچي بابا ڪو لکتي هئ، بابا هر اِتي گھنڌي روز ياد ڪرنا هون تو بابا پي سمجھتي هئ يه بهت پرشارتي هئ. پرشارت تو ڪرنا هئ نان. اس ليئي باپ ڪهتي هئ آپسر ڪي پي لڙنا جهڙنا نهين چاهيئي. يه تو جانورون ڪا ڪام هئ. لڙنا، جهڙنا يه هئ ديھ ايمان. باپ ڪا نام بدنام ڪر دينگي. باپ ڪي ليئي ڪها جاتا هئ سترگو ڪا نندڪ نور نه پائي. ساڌوئون نين ڦر آڻي ليئي ڪه ديئا هئ. تو مائائين اُن سين بهت ڊرتي هئ ڪ ڪوئي سراپ نه مل جائي. آڻي ٿم جانتي هو هر منش سين ديوتا بن رهي هئ. سچي سچي امر ڪتا سُن رهي هئ. ڪهتي هو هر اس پانڌالا ۾ آتي هئ شري لڪشمي نارائڻ ڪا پڌ پاني ليئي اوڙ ڪهان ائسي ڪهتي نهين. آڻي هر جاتي هئ آڻي گهر. اسر ياد ڪا پرشارت هين مکيه هئ. آڌا ڪلپ ياد نهين ڪيئا هئ. آب ايڪ هين جنم ۾ ياد ڪرنا هئ. يه هئ محنت. ياد ڪرنا، دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرنا هئ، ڪوئي پاپ ڪرم ڪيئا تو سوڳڻا ڏنڊ پر جائينگا. پرشارت ڪرنا هئ، آڻي اُنتي ڪرني هئ. آتما هين شرير دواران پڙه ڪر بئريستر و سرجن آڌ بنتي هئ نان. يه لڪشمي نارائڻ پڌ تو بهت اونچا هئ نان. آڻي چل ٿمڪو ساڪياتڪار بهت هونگي. ٿم هو سرو اُتر برهمڻ ڪل پوڻش، سوڌرشن چڪرڌاري. ڪلپ پهلي پي يه گيان ٿمڪو سُنايا ٿا. ڦر ٿمڪو سُناتي هئ. ٿم سُن ڪر پڌ پاتي هو. ڦر يه گيان پرايلوپ هو جاتا هئ. باقي يه شاستر آڌ سڀ هئ پڙتي مارگ ڪي. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) اَندر آڻي جاچ ڪرني هئ، هر باپ ڪي ياد ۾ ڪتنا سميه رهتي هئ؟ دٿوي گڻ ڪهان تڪ ڌارڻ ڪيئي هئ؟ هماري ۾ ڪوئي اوڳڻ تو نهين هئ؟ همارا ڪان پان، چال چلن رايڻ هئ؟ فالنؤ باتين تو نهين ڪرتي؟ جوڻ تو نهين بولتي هئ؟

(2) ياد ڪا چارٽ ٻڌاني ڪي ليئي آڻياس ڪرنا هئ، هر سڀ آتمائين پائي پائي هئ. ديھ ايمان سين دؤر رهنا هئ. آڻي ايڪ رس استتي بناني هئ، اسڪي ليئي ٿاڻيم دينا هئ.

وردان - وجئي پئي ڪي نشي دواران سدا هرشت رهندي والي سرو آڪرھئون سين مُڪت پو

وجئي رتنون ڪا يادگار باپ ڪي گلي ڪا هار آج تڪ پوجا جاتا هئ. تو سدا يهي نشا رهي ڪ هر بابا ڪي گلي ڪا هار وجئي رتن هئ، هر وشو ڪي مالڪ ڪي ٻالڪ هئ. همين جو ملا هئ وه ڪسي ڪو پي مل نهين سکتا يه نشا اوڙ خوشي آستائي رهي تو ڪسي پي پرڪار ڪي آڪرھڻ سين پري رهينگي. جو سدا وجئي هئ وو سدا هرشت هئ. ايڪ باپ ڪي ياد ڪي هين آڪرھڻ ۾ آڪرشت هئ.

سلوگن - ايڪ ڪي اُنٽ ۾ ڪو جانا آرڻات ايڪانت واسي بننا.